

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

ЗАПОВЕД

№ Р-68

София 31 март 2014 г.

На основание чл. 10, ал. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация, приет с Постановление № 229 на Министерския съвет от 2009 г.

НАРЕЖДАМ:

1. Утвърждавам Методика за оценка на корупционния риск.
2. Министрите и председателите на държавните агенции на основание чл. 2 от методиката по т.1 да утвърдят методики за оценка на корупционния риск за съответната администрация, отчитайки спецификата на секторната политика. Копия от утвърдените методики да бъдат изпратени в Главния инспекторат към Министерския съвет.
3. Отменям заповед № Р-15 от 31 януари 2011 г. на министър-председателя.

Препис от заповедта да се връчи на министрите, на председателите на държавните агенции, на ръководителя на Главния инспекторат към Министерския съвет и на ръководителите на инспекторатите по Закона за администрацията за сведение и изпълнение.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Пламен Орешарски

София, бул. "Дондуков" № 1, тел. централа 940-29-99, факс 981-81-70

МЕТОДИКА ЗА ОЦЕНКА НА КОРУПЦИОННИЯ РИСК

I. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1 (1) Методиката има за цел:

1. да подпомогне работата на инспекторатите за административен контрол по чл. 46 и 46а от Закона за администрацията при оценката, превенцията и ограничаването на корупционния риск;

2. да определи индикаторите за корупционен риск и методите за оценка на корупционния риск при и по повод на изпълнението на служебни или трудови задължения от служители в администрацията;

3. да подпомогне изграждането на вътрешна система за мониторинг и управление на корупционния риск.

(2) Корупционен риск по смисъла на тази методика е вероятността от наличие на условия, които могат да доведат до корупционни практики.

(3) Корупционна практика по смисъла на тази методика е злоупотребата със служебно положение с цел облагодетелстване.

Чл. 2. Инспекторатите по чл. 46 от Закона за администрацията разработват и предлагат на съответния орган за утвърждаване Методика за оценка на корупционния риск за съответната администрация, отчитайки спецификата на съответната секторна политика.

II. ИНДИКАТОРИ ЗА КОРУПЦИОНЕН РИСК

Чл. 3 (1) Индикаторите за корупционен риск са обективни и субективни.

(2) Обективните индикатори, които могат да доведат до корупционен риск са:

1. Индикатор „Функции и правомощия“ с коефициент на тежест 0.3, който се определя от следните условия:

а) управление, разпореждане или разходване на бюджетни средства и активи;

б) извършване на контролни дейности;

в) предоставяне на административни услуги, включително издаване на лицензи и разрешения;

г) изготвяне на проекти на нормативни актове или даване на становища по прилагане на законодателството;

д) управление, разходване, отчитане, координиране и контрол на средства от ЕС.

2. Индикатор „Нормативна уредба" с коефициент на тежест 0.2, който се определя от следните условия:

- а) непълна и/или неясна нормативна уредба;
- б) непълно дефиниране обсега на компетентност и на правомощия;
- в) отсъствие на вътрешни правила и процедури;
- г) неясни/непълни вътрешни правила за дейността на структурата.

3. Индикатор „Липса на контрол" с коефициент на тежест 0.2, който се определя от следните условия:

- а) недостатъчен административен капацитет за осъществяване на контрол;
- б) липса на прозрачност и/или проследимост в действията;
- в) неупражнен контрол от ръководител или от контролен орган;
- г) постъпили сигнали, публикации или репортажи в медиите за корупция, конфликт на интереси или злоупотреба с власт.

(4) Субективни индикатори, които могат да доведат до корупционен риск са:

1. Индикатор „Личностни възприятия и нагласи" с коефициент на тежест 0.1, който се определя от следните условия:

- а) склонност към злоупотреба със служебно положение с цел облагодетелстване;
- б) изпадане в критична ситуация - остър недостиг на средства, болест, развод, смърт на член от семейството или на близък човек и др.;
- в) непредоставена възможност за кариерно израстване и за справедливо възнаграждение;
- г) влошени колегиални взаимоотношения.

2. Индикатор „Служебни задължения на отделни служители" с коефициент на тежест 0.1, който се определя от следните условия:

- а) непознаване на нормативните актове, свързани с дейността на администрацията;
- б) непознаване на нормативните актове, свързани с дейността на административната структура;
- в) непознаване на действащите вътрешни актове, правила и процедури;
- г) неизпълнение на служебните задължения, предвидени в нормативен или вътрешноведомствен акт.

3. Индикатор „Административна среда" с коефициент на тежест 0.1, който се определя от следните условия:

- а) недостиг на човешки ресурс, поради недостатъчна численост или незаети щатни бройки;
- б) недостатъчна квалификация на наличния човешки ресурс;

- в) липса на обективна система за възлагане и отчитане изпълнението на задачите;
- г) необосновани решения на прекия ръководител;
- д) неспазване на вътрешните правила и процедури;
- е) укриване на сигнали срещу дейността на структурата;
- ж) търпимост на средата към корупционни практики.

(5) Според спецификата на проверяваната структура условията, включени в индикаторите за корупционен риск, могат да се допълват.

Чл. 4 (1) Всяко от условията, включени в индикаторите, се оценява с точки в зависимост от влиянието за повишаване степента на корупционния риск, както следва:

1. С 0 (нула) се определя ниска степен на влияние;
2. С 1 (единица) се определя средна степен на влияние;
3. С 2 (двойка) се определя висока степен на влияние.

(2) Оценката на всеки от индикаторите се формира, като средноаритметичният резултат от сбора на точките от условията се умножи по коефициента на тежест.

Чл. 5 Оценката за степента на корупционния риск се формира като сбор от получените оценки за всеки от индикаторите.

III. ОЦЕНЯВАНЕ НА КОРУПЦИОННИЯ РИСК

Чл. 6 (1) Оценяването на корупционния риск се извършва от инспектори въз основа на заповед за проверка на съответния орган.

(2) Инспекторите подготвят мотивиран доклад за извършената оценка, в който се съдържат следните раздели:

1. обективни и безпристрастни констатации на състоянието на всички индикатори за корупционен риск;
2. анализ на състоянието;
3. оценка на корупционния риск.

(3) В хода на оценяването на субективните условия се използва и проучване чрез попълване на анонимни анкети по примерни образци съгласно приложението.

Чл. 7 (1) Корупционният риск може да бъде оценен, като „нисък“, „среден“ и „висок“.

- (2) Корупционният риск се оценява като „нисък“, когато оценката по чл. 5 е в интервала от 0 до 0.60.
- (3) Корупционният риск се оценява като „среден“, когато оценката по чл. 5 е в интервала над 0.60 до 1.40.
- (4) Корупционният риск се оценява като „висок“, когато оценката по чл. 5 е в интервала над 1.40 до 2.

IV. ОГРАНИЧАВАНЕ НА КОРУПЦИОННИЯ РИСК

Чл. 8 (1) В съответствие с извършената оценка на корупционния риск инспекторатите предприемат действия за управление на риска.

(2) Управлението на риска включва определяне на конкретни мерки, основаващи се на констатациите по отделните индикатори, които да доведат до ограничаване на корупционния риск.

(3) Мерките по предходната алинея се утвърждават от съответния орган на власт.

(4) Инспекторатите проверяват изпълнението на утвърдени мерки и докладват на органа за резултатите от тях.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

Параграф единствен. Методиката за оценка на корупционния риск е разработена на основание чл. 46а, ал. 2, т. 6 от Закона за администрацията и е утвърдена от министър-председателя на Република България със заповед № от 2014 г.